

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Fővárosi Ítéltábla a dr. ... jogtanácsos által képviselt ... felperesnek a Hernádi és Kovács Ügyvédi Iroda, ügyintéző: dr. Hernádi Eleonóra ügyvéd által képviselt Magyar Energia Hivatal (1081 Budapest, Köztársaság tér 7., Hiv. sz.: ...) alperes ellen energia ügyben hozott közigazgatási határozat felülvizsgálata iránt indult perében - amely perbe a személyesen eljáró Alperesi beavatkozó az alperes pernyertessége érdekében beavatkozott - a Fővárosi Bíróság 2010. évi március hó 03. napján kelt 3.K.33.362/2009/6. számú ítélete ellen az alperes által 7. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatja és a felperes keresetét elutasítja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 20.000 (azaz húszezer) forint másodfokú perköltséget, valamint az államnak - az illetékügyekben eljáró hatóság külön felhívására - 16.500 (azaz tizenhatezer-ötszáz) forint kereseti és 36.000 (azaz harminchatezer) forint fellebbezési illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

005396 sorszámú ténymegállapító jegyzőkönyv szerint a beavatkozónál mint fogyasztónál felszerelt háromfázisú fogyasztásmérő kapocsfedelén 2 db záróelem helyett 1 db záróelem volt található, amely záróelemen nem a ... által felszerelt zárópecsét volt. A fedelet levéve a felperes megállapította, hogy az „R” fázisban a feszültségtekercs áthidaló lemeze laza, a fogyasztásmérő ebben a fázisban nem méri az elfogyasztott villamos energiát. A felperes ezt követően az Üzletszabályzatának 6.9.2.1. e) pontja alapján 360.000 forint kötbér megfizetésére hívta fel a beavatkozót.

A beavatkozó panaszára eljárva az alperes a 2009. július 6. napján kelt ... számú határozatával elrendelte a 360.000 forint összegű kötbér követelés törlését, és az érvényesíthető kötbér összegét 120.000 forintban határozta meg. A határozat indokolásában rögzítette, hogy a jegyzőkönyvezett hiányosságok szerint a kapocsfedél eltávolítható, és a levett kapocsdekli esetében a méretlen vezeték szabadon hozzáférhető. A söntcsavar normál használatban nem lazulhat meg. A meglazított söntlemez leengedésével az érintett fázisban a fogyasztásmérő nem

méri a fogyasztást. Ezek alapján a beavatkozó szerződésszegése bizonyított. A felperes Üzletszabályzata ugyanakkor egyértelműen tartalmazza, hogy a kötbért a szerződésszegésben érintett fázis amper értékével kell számolni, a jelen esetben 1x16A alapulvételével.

A felperes keresetében a határozat hatályon kívül helyezését kérte, mert állítása szerint az Üzletszabályzat 6.9.2.1. e) pontjában foglaltaknak megfelelően járt el.

Az alperes a határozatában foglaltak fenntartása mellett kérte a kereset elutasítását.

A beavatkozó az alpereshez csatlakozva kérte a kereset elutasítását.

Az elsőfokú bíróság ítéletével az alperes határozatát megváltoztatta és a beavatkozó panaszát elutasította. Kiemelte, hogy az Üzletszabályzat hivatkozott pontja alapján a szerződésszegés akkor valósul meg, ha a fogyasztó olyan módon megrongált fogyasztásmérő berendezésen keresztül vételez, amely a mérés befolyásolását vagy a fogyasztásmérő berendezés megkerülését lehetővé teszi. Jelen esetben a megkerülés lehetővé tétele mindhárom fázis esetében fennállt, függetlenül attól, hogy ténylegesen csak az egyik fázison következett vagy következhetett be a szerződésszegéssel történt vételezés. A felperes ezért jogszerűen alkalmazta mindhárom fázis vonatkozásában az adott jogkövetkezményt.

Az alperes fellebbezésében elsődlegesen az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését, másodlagosan az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a felperes keresetének elutasítását kérte. Kifogásolta, hogy az ítélet indokolása nem tér ki arra, hogy milyen tények vagy bizonyítékok alapján döntött úgy az elsőfokú bíróság, hogy a befolyásolás lehetősége mindhárom fázisban fennállt. Az egyetlen rendelkezésre álló bizonyíték a ténymegállapító jegyzőkönyv, ez azonban kizárólag az „R” fázis vonatkozásában tartalmaz szerződésszegésre utaló megállapítást. A felperes mindhárom fázis befolyásolhatóságára vonatkozó előadását az elsőfokú bíróság minden további nélkül tette magáévá, ám ezt sem a közigazgatási eljárást megelőző, sem a későbbi szakértői vélemény nem támasztja alá. Ezért az elsőfokú bíróság ítélete megalapozatlan. Az Üzletszabályzat 6.11.4. pontja egyértelműen úgy rendelkezik, hogy a szerződésszegés miatt érvényesíthető kötbér mértéke a szerződésszegéssel érintett fázisra vonatkozóan számítandó amperenként. A ténymegállapító jegyzőkönyv szerint pedig egy fázis volt a szerződésszegéssel érintett, ezért csak erre az érintett fázisra számítható fel kötbér.

A fellebbezéssel szembeni ellenkérelmében a felperes az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. Állítása szerint a jegyzőkönyvvezett kapcsolfedélről hiányzó felperesi plomba ténylegesen lehetővé tette a fogyasztásmérő berendezés befolyásolásával történő vételezést. A hiányzó felperesi plomba következtében a fogyasztásmérő berendezés részét képező ún. feszültség áthidaló lemezeket tartalmazó - a perbeli esetben a három fázis következtében három ilyen lemez van - mérő alatt elhelyezkedő „doboz” vált szabadon hozzáférhetővé, aminek

következtében az áthidaló lemezek és a mérő közti fémes kapcsolat megszüntetésének, ennek következtében a mérés megkerülésével történő vételezésnek a lehetősége teremődött meg. A jegyzőkönyv a kapocsfedélről hiányzó felperesi plombán túlmenően az „R” fázissal összefüggésben is tartalmaz ugyan megállapítást, ám a szerződésszegés nem az „R” fázissal kapcsolatos tényeken, hanem a kapocsfedélről hiányzó felperesi plombából eredő, a fogyasztásmérő berendezés megkerülésével történő vételezést lehetővé tevő tényálláson alapul.

A beavatkozó a másodfokú eljárásban érdemi nyilatkozatot nem tett.

A másodfokú bíróság a fellebbezést a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 340.§-ának (5) és (6) bekezdései alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

Az alperes fellebbezése az alábbiak szerint alapos.

A Fővárosi Ítéltábla a elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253.§-ának (3) bekezdése alapján a fellebbezési kérelem és a fellebbezési ellenkérelem keretei között vizsgálta. Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság részben hiányosan alapította meg a perben irányadó tényállást, amelyből fakadóan téves jogi következtetést vont le. Az alperes fellebbezésében előadottak alkalmasak voltak az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatására.

A Fővárosi Ítéltábla megállapította, hogy elkerülte az elsőfokú bíróság figyelmét az, hogy a felperes Üzletszabályzatának 6.9.2.1. e) pontja a megrongált fogyasztásmérő berendezésen keresztül történő vételezés mint szerződésszegés tényállását rögzíti azzal, hogy a szerződésszegés következménye kötbér. Az Üzletszabályzat 6.11.4. pontja részletezi a szerződésszegés esetén fizetendő kötbér számításának módját. E helyen azt rögzíti, hogy a 6.9.2. e) pontban meghatározott szerződésszegés esetén a kötbér összege az érintett mérőre, illetve csatlakozásra, a szerződésszegéssel érintett fázisra vonatkozóan amperenként 7.500 forint. Mindebből látható, hogy a szerződésszegésnek valóban nem tényállási eleme a mérés befolyásolásával vagy a fogyasztásmérő berendezés megkerülésével való vételezés megtörténte, elegendő csupán az is, ha ezek lehetősége fennáll.

A jogkövetkezmény alkalmazása szempontjából azonban további vizsgálódásra van szükség. Az Üzletszabályzat 6.11.4. pontja szerint ugyanis a kötbért nem automatikusan a fogyasztásmérő fázisszámának arányában kell meghatározni, hanem kifejezetten, csak és kizárólag a szerződésszegéssel érintett fázis vagy fázisok vehetők figyelembe. Ennél fogva önmagában az, hogy hiányzik a felperes által felszerelt plomba, még nem bizonyítja egyben azt is, hogy mindhárom fázis vonatkozásában megvalósult a szabálytalan vételezés lehetősége. A felperes ugyan állította, hogy a mérő alatt elhelyezkedő „doboz” szabadon hozzáférhetővé vált a hiányzó plomba következtében, amelyre tekintettel az áthidaló lemezek és a

mérő közötti fémes kapcsolat megszüntetésének lehetősége fennállt, ezt azonban semmivel nem támasztotta alá. A ténymegállapító jegyzőkönyv kizárólag az „R” fázis tekintetében állapította meg azt, hogy a leengedett söntkapocs miatt a fogyasztásmérő nem mérte az elfogyasztott villamos-energiát. A ténymegállapító jegyzőkönyv a másik két fázis vonatkozásában ilyen kitételt nem tartalmaz, és ennek alátámasztására a felperes más dokumentumot sem tárt elő. Önmagában az, hogy a „doboz” szabadon hozzáférhetővé vált, még nem teremti meg a mérés elkerülésével történő vételezés lehetőségét. Ehhez - éppúgy, ahogy az az „R” fázis esetében is megvalósult - további feltételként még az is szükséges, hogy a söntcsavart kilazítsák. A másik két fázisban azonban a söntcsavar nem volt meglazulva, így ezen állapotukban, függetlenül attól, hogy a „doboz” szabadon volt, a lemezek és a mérő közötti fémes kapcsolat megszüntetésre nem került, így azokon keresztül szabálytalan vételezés nem történhetett. A „doboz” szabad hozzáférése és a mérés megkerülésével történő vételezés lehetősége között tehát közvetlen ok-okozati kapcsolat még nincsen.

A felperesi érvelés elfogadása azzal a következménnyel járna, hogy az Üzletszabályzat 6.9.2. e) pont szerinti szerződésszegés esetén a kötbér mértékének megállapításánál automatikusan a fogyasztásmérő berendezés fázisszámát kellene alapul venni. Ez esetben azonban kiüresedne és értelmetlennek válna az Üzletszabályzat 6.11.4. pontjában meghatározott „érintett fázisra vonatkozóan amperenként 7.500 forint” fordulat. Mivel pedig az „R” fázison kívüli fázisok esetében a söntcsavar meglazulása nem nyert bizonyítást, ezért azokon keresztül - szemben az „R” fázissal kapcsolatban megállapított laza söntcsavarral - a mérés megkerülésével történő vételezés lehetősége nem állt fenn.

A kifejtettek alapján a Fővárosi Ítéltábla megállapította, hogy az elsőfokú bíróság nem tárt fel a tényállást arra nézve, hogy a szerződésszegéssel mely fázisok érintettek. Döntését kizárólag az Üzletszabályzat 6.9.2. e) pontjában foglaltakra alapozta anélkül, hogy figyelembe vette volna az Üzletszabályzat kötbér számításra vonatkozó 6.11.4. pontjában foglaltakat. Mivel pedig a felperes sem a közigazgatási eljárásban, sem a perben nem bizonyította, hogy mindhárom fázis érintett volt a szerződésszegéssel, ezért nem jogszabálysértő az alperes határozata, amely csak a ténymegállapító jegyzőkönyvben szereplő „R” fázis, mint érintett fázis tekintetében tartotta megállapíthatónak a felperes kötbér követelését.

A fentiekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253.§-ának (3) bekezdése alapján megváltoztatta, és a felperes keresetét elutasította.

A sikeresen fellebbező alperes másodfokú perköltségét a felperes a Pp. 78.§-ának (1) bekezdése alapján köteles megfizetni, míg az alperes az elsőfokú eljárásban perköltséget nem igényelt, ezért e vonatkozásban a másodfokú bíróság a Pp. 78.§-ának (2) bekezdése alapján mellőzte a perköltség viselésére vonatkozó rendelkezést.

A pervesztes felperes a bírósági eljárásban alkalmazandó költségmentességről szóló 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13.§-ának (2) bekezdése alapján köteles a kereseti- és a fellebbezési illeték viselésére.

Budapest, 2010. évi november hó 10. napján

Borsainé dr. Tóth Erzsébet sk. a tanács elnöke, dr. Vitál-Eigner Beáta sk. előadó bíró,
dr. Bacsa Andrea sk. bíró

A kiadmány hitelül:
tisztviselő